

במלך וו"ל מפני שהוא מגלה ראושו והוא זלזול לפני המלך, וא"כ אם הוא זלזול לפני מלךبشر ודם מכל שכן לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה:

אם אשה רשאית לברך بلا כסוי הראש, עיין בס' צורר המודר (פרק נsha) בשם אמר חז"ל שהאשה ההיא תשא את עונתה על שעונתה אמן בגילוי הראש, ולבן יש להזהר שלא לעונת אמן ולא **לברך בגילוי הראש:**

גירושין:

עיין בספר החיים מאחיו של מהר"ל מפראג ז"ל (בס' חיים טובים) (פרק ג) [אות ג] שלא מציינו בכל התורה כי אותיות ג' ט' זה אחר זה מכ"מ אם האשה דברנית יכול לגרשה:

גלגול נשמות:

עיין רבינו בחיי (פרק ברכה) על הפסוק (לג.) ו' יחי רואבן ואל ימות וכורי על מה שאיתא בחענית (דף ב ע"ב) תחיית המתים כל יומא ויומא זמני' הו, הכוונה שכא בgalgul שווה נקרא תחיית המתים:

גס:

עיין בס' החיים מאחיו של מהר"ל מפראג ז"ל בספר גאולה וישועה (פרק א'ות ד) שבכל התורה לא מציינו אותיות גס סמוכים זה לזה, שהקב"ה שונא למי שהוא גס:

גר:

עיין בס' יער חזון [עין זכר] מה שאיתא בgem' גר שנתגייר קטן שנולד דמי והביא תוס'

בהינערפלעט שדעתו או או בגיהנם או בגין עדן:

עיין מדרש תנחותמא וישב (אות ג) דהא דין אוות של גיהנם שולט בת"ח זה דזוקא בחלמידי חכמים שומרין את התורה. ועיי"ש ש אדם [חיל אחד של אנטוונינוס] גרע מזובב. וכן הוא בירושלמי בע"ז:

אם דנים בגיהנם בחודש העיבור [או רק י"ב חדש], עיין בית יוסף (יור"ד סי' תג) בשם מהר"ם שאין דין, וממצאי זה בתשו' מהר"ם בברוך (סי' חשלד):

עיין בס' חומת אנך בשם הזוהר שהרשעים שמחלין את השבת מבערין אש הגיהנם בשבת עכורים:

עיין במרדי בפרק ערבי פסחים, ובליקוטי הפרדס לרשי', ובמחוזר ויטרי, שבאים הכהפורים אינו שובה אש של גיהנם. ועיין בתשו' חיים שאל ח"ב (סי' לח) [אות פב] שהאריך והביא בבררי הזוהר (פרק תרומה דף קג ע"ב) ששובת אפילו בראש חדש ויום טוב: [ועיין בס' חסידים (סי' רמא ותחשע) ובגהגות מהר"ם שם]:

גילוח שעורות רפואה לתינוק:

מה שהעולם אומרים שכשתינוק חוליה קצר יש סגולה לגלח שעורות ראשו. עיין מיר (דף ט ע"ב) שאיתה כן:

גילוי ראש:

הטעם שאיסור גדול לילך בפרוע הראש כבבכ"נ או כבבמ"ד, עיין סנהדרין (דף קא ע"ב) ברש"י על הפסוק (מלכים א. יג) וירם יד